

عنوان مقاله:

تاثیر مهاری بیوکولین بر نوروں های دوکی ناحیه پارابراکیال در موش های صحرایی نر در مدل درد تونیک

محل انتشار:

مجله زیست شناسی جانوری تجربی، دوره 4، شماره 2 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

مهسا کمالی - دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه زیست شناسی، واحد جهرم، دانشگاه آزاد اسلامی، جهرم، ایران و عضو باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان، واحد جهرم، دانشگاه آزاد اسلامی، جهرم، ایران

کاظم جوانمردی - استادیار فیزیولوژی پزشکی، گروه فیزیولوژی، دانشگاه علوم پزشکی فسا، فسا، ایران

خلاصه مقاله:

گابا ناقل عصبی است که نقش اصلی را در فرآیند مهار پیام های درد مزمن به عهده دارد. هسته پارابراکیال در جنبه های شناختی و احساسی درد نقش مهمی دارد. بنابراین هدف از این مطالعه تاثیر مهاری بیوکولین بر نورو نهایی دوکی ناحیه پارابراکیال در موش های صحرایی نر در مدل درد تونیک بود. در این مطالعه تجربی از ۳۵ موش نر نژاد ویستار با محدوده وزنی ۲۵۰ الی ۳۰۰ گرم به ۴ گروه کنترل، دوزهای ۱۰۰، ۵۰ و ۲۰۰ نانوگرم/رت تقسیم شدند. بیوکولین توسط سرنگ هامیلتون و لوله پلی اتیلن به ناحیه پارابراکیال به موش ها تزریق شد. در مطالعه حاضر از آزمون فرمالین استفاده گردید و سپس برای بررسی بافت شناسی سلول های دوکی از رنگ آمیزی همتوکسیلین ائوزین استفاده شد. تعداد سلول های دوکی در هسته پارابراکیال در گروه کنترل و دوزهای ۵۰ و ۱۰۰ نانوگرم/رت تغییر معناداری نداشت اما میزان این سلول ها در دوز ۲۰۰ نانوگرم کاهش معناداری (p/0.05) داشت.

کلمات کلیدی:

پارابراکیال، بیوکولین، نوروں دوکی، فرمالین، گابا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1851745>

